

SKIVOR

Bubba Sparxxx

The Charm
(Virgin)

4 Fråga mig inte varför, men det är något med Bubba Sparxxx som gör att jag bara mår bra. Bara hans namn får mig att må bra. Jag tror jag är kär... NEJ, det är jag inte!

Innan den nuvarande Dirty South-epidemin började fanns Bubba. Han representerade den smutsiga södern men hade även en mer kommersiell glans över sina grejer. Det var just den glansen som fick in honom på listorna. Timbalands egen Eminem fick alla jordlager att förmultna med hitten *Ugly*, men efter det hände det inte så mycket.

Detta kan bli vändningen. Med kompisar som Ying Yang Twins, Sleepy Brown och Petey Pablo bör detta lätta på molnen för Bubba.

Den här gången har Timbaland lämnat över huvudspakarna till Outkasts Big Boi, men han finns ändå med på ett litet hörn. Även om produktionen tillhör någon annan, är allt typiskt Bubba Sparxxx, typiskt Bubba-smutsigt.

Jag känner mig smutsig. Jag känner mig Bubba-smutsig – and I like it!

BILGE DOGAN

Therése Neaimé

Livin'
(Future records)

3 Sångerskan Therése Neaimé debuterar med en självfull popplatta fylld av snygga sånger.

Hennes mörka stämna för tankarna i riktning mot England och ett sobert 1980-tal där Alison Moyet och Annabel Lamb regerade.

Låtarna har hon skrivit i samarbete med producenter som Axel Bellinder, Mathias Venge och Peter Wennerberg och självklart är hon fokuserad på en internationell karriär.

Hade hon varit riktigt listig så hade hon lyft fram sin härkomst från Mellanöstern lite mer. Nu kan man bara ana influenserna i ett par sånger, och det är en skön krydda åt allt det västerländskt oklanderligt rena poppiga. Kanske nästa gång..?

TORSTEN BRAF

Tarkan

Come closer
(Universal)

3 Han är tillbaka i gammal hederlig Tarkan-anda, men på engelska! Mest känd för sin *Simarik* (*Kiss, kiss*), känner den pussande herren tydligen att det är dags att göra som Shakira och "go English".

Turkiets största crossover-artist har gjort lite smågrejer på engelska förut, men han har aldrig satsat på språket. Tydligen är det dags nu och

faktum är att det funkar. Om man nu återigen ska jämföra med Shakira, har Tarkan inte suttit med ett lexikon och slagit upp ord som rimmor, utan språk/textmässigt är det här riktigt bra.

Tarkan har också, som många andra, jobbat med Wyclef Jean på *Aman Aman*, och även om låten inte är den bästa på albumet, så är samarbetet ändå en kul grej.

Turkiets Ricky Martin är på väg ut i vida världen och jag välkomnar honom med öppna armar... kiss kiss!

BILGE DOGAN

Neko Case

Fox confessor brings the flood
(Epitaph/Bonnier Amigo)

4 Sångerskan och låtskrivaren Neko Case, som också frontar gruppen The New Pornographers, skulle lätt kunna förbigås som ännu en i raden av talangfulla sångerskor i gränslandet mellan country och pop.

Om det inte vore för hennes fantastiska röst. Smårökig, stark och sprängfylld av karaktär utan att sticka ut över kanten. Med sin tidlösa prägel och sitt breda famntag över genregränserna kan *Fox confessor brings the flood* till och med vara en av första halvårets allra bästa skivor.

PETER BORNEMAR

Dick Diamond

Dick Diamond
(Red Angel Records)

4 Punk och reggae har ju länge haft många gemensamma beröringspunkter. Därför är det kanske inte alltför överraskande att bland annat medlemmar ur Da Skywalkers finns med på den här jamaicadoftande plattan.

Vad som överraskar är att det är såpass bra. Dick Diamond blandar ska, reggae och dub med ett genomtänkt och genuint kunnande och plockar in influenser ur hela reggaens historia.

Och blåset är ljuvligt.

JÖRGEN BRÖMS

Ian Gillan

Gillan's Inn
(Playground)

2 Ian Gillan låter inspirerad igen, men även om han har ett aldrig så gott sällskap verkar det lite desperat att ge sig i kast med låtar som *Smoke on the water* och *Speed kills*.

Det är stundtals kul att höra gubbar som Tony Iommi, Joe Satriani och de gamla goda vännerna från Deep Purple störta i väg hals över huvud i det ena fartfyllda numret efter det andra, och det är roligt att höra att Gillans röst är såpass bärkraftig ännu, men nja, så där väldigt angeläget känns det inte.

FOTO:EMILE KISBYE

Bakåtsträvande men bra

Sator

Basement noise
(Planet of Noise)

4 Jag och Sator har ett förhållande sedan länge. Faktiskt ända sedan 1988 då deras första platta *Slammer!* fullkomligen knockade mig med sin industriell färgade punkrock.

Sedan följdes vi åt på diverse Hultsfredsfestivaler och genom hårt ansade

plattor som *Stock rocker mits*, *Headquake* och *Barbie-Q killers*, där bandet hann utöka sin musikaliska katalog med bland annat hårdrocksriff, Beatles-stämmor och slamrig garagerock.

Med Eskilstunabekantingen Heikki Kiviaho på bas serverar man på nya plattan *Basement Noise* – som släpps i morgon – något som närmast känns som en summering av bandets tidigare skapelser.

Bandet understryker detta faktum genom ett par tämligen uppenbara tillbakablickar, framförda med en rejäl glimt i ögat.

Så kalla mig nostalgiker, gubbrockare, bakåtsträvare eller vad ni vill.

Jag gillar det här. Ibland är det nog så att gammal kärlek aldrig rostar.

JÖRGEN BRÖMS

Inte ens den påkostade utgåvan med en bonus-dvd känns spännande.

TORSTEN BRAF

LL Cool J

Todd Smith
(Def Jam)

3 Här har vi en man som inte ger upp i första taget. LL Cool J ska ha respekt för att han fortfarande kämpar, men tyvärr lyckas han inte få till det som han gjorde i sina yngre dagar.

Finns det någon skönare rap om kärlek än *I need love?* Och låt oss inte glömma *Mama said knock you out!* Med många lyckade samarbeten i historien, har LL tydligen en förkärlek för att släppa duet-

ter med trevliga kvinnor. Den senaste i raden av dessa är *Control myself* tillsammans med Jennifer Lopez, producerad av Jermaine Dupri. Med en rap från LL som påminner om Tone Loc växer låten för varje gång jag hör den.

Jag saknar den gamla Ladies Love och jag tror inte han kommer tillbaka. Men jag har ändå inte helt gett upp hoppet. Mama said knock ME out!

BILGE DOGAN

Hank Williams III

Straight to hell
(Warner)

4 När det gäller attityden har Shelton Hank Williams III mer gemensamt med

sin farfar, den legendariske countryikonen Hiram Hank Williams, än med sin far, countryångaren Randall Hank Williams Jr. Men Hank III är ännu mer hardcore, och påminner ibland till och med om galenpannan Hasil Adkins, rockabilly-sångaren som gick bort förra året.

Nya albumet *Straight to hell* är ett dubbelalbum där ena skivan är fylld av suveränt hårdnackade countrylåtar som *My drinkin' problem*, *Pills I took* och en cover på Louvin Brothers *Satan is real*, medan den andra är ett råmande ljudexperiment som vänder ut och in på countrymusikens innersta själ.

Mycket sympatiskt.

PETER BORNEMAR

Ronnie Spector

The last of the rock stars
(TMC/Bonnier Amigo)

2 Det är mer än 40 år sedan hon med tjejgruppen The Ronettes och med blivande maken Phil Spector bakom spakarna radade upp gläntiga pophits som *Be my baby* och *Walking in the rain*. Nya skivan, tillkommen efter en misslyckad och rätt sporadisk solokarriär, är alldeles för klen för att kunna kallas en comeback, och Ronnies ambition att rocka fett är avsevärt starkare än hennes rätt skrikiga röst.

PETER BORNEMAR

Läs fler recensioner på vår sajt
ekuriren.se/sjudagar

SMS:a 726 80

EK-JOBB (8 årig tjej)
Söker jobb som
butiksbiträde
070-1010000 Linda

Sök sommarjobb via SMS | annonsera i Eskilstuna-Kuriren för 20 kr.

Har du ännu inte SMS:at din annons? Gör det nu och få den publicerad på Sjudagar-sidorna 20/4. På ekuriren.se publiceras alla annonser 20/4-18/5.

Så här skriver du din sms-text:

Skriv EK mellanslag JOBB och DIN ANNONSTEXT (max 160 tecken) mellanslag TELEFONNUMMER mellanslag NAMN Skicka annonstexten till 726 80 senast 18/4 kl.17.00 (kostnad 20 kr + ev. trafikavgift tillkommer)

Vid frågor, e-posta kundtjänst@ekuriren.se eller ring 016-15 60 00 vardagar mellan kl. 07.45-17.00. Priserna är inkl. moms och gäller endast för privatannonser. EK förbehåller sig rätten att ta bort olämpliga texter.

Eskilstuna-Kuriren